

over

"De verhouding Object - Subject"

We hebben vanmiddag een onderwerp te pakken wat toch wel moeilijk is. Voor mij is dit een stuk experiment geweest en ik kan ook niet zeggen dat ik er helemaal achter sta. Ook had ik maar een korte tijd van voorbereiding omdat ik pas deze week hoorde dat de heer Cosman wegens ziekte verhinderd was deze lezing te houden.

Ik hoop dat u bij de duidingen in het komende seizoen wilt gaan afchecken of het wel of niet klopt wat ik hier voor u heb uitgewerkt, want daar heb ik in deze korte tijd dus geen gelegenheid voor gehad.

Wel heb ik geprobeerd zo logisch mogelijke verbanden te krijgen.

Zoals ik u zei, zijn subject en object vrij moeilijk uit elkaar te houden. Nemen wij als voorbeeld dat er in het dagelijks leven al zo gauw gezegd wordt "je bent zo verschrikkelijk subjectief, je moet objectief zijn".

Daar zit eigenlijk al in opgesloten dat we van nature toch erg graag subjectief zijn en dat het verdraaid moeilijk is om een onderwerp te behandelen en objectief te zijn. Datzelfde probleem zit dus in die dualiserende factor.

Om te beginnen maar even de twee woorden:

SUBJECT, daar zitten 2 stammen in

sub= onder of naar beneden

ject: komt van het Franse "jeter" en is werpen

het woord subject betekent dus: naar beneden werpen of onder-werpen

laat ik dus beginnen dat voor te stellen met een pijl. Dus "iets" wordt onderworpen, of naar beneden geworpen.

In de taal heb je het onderwerp, wat het centrale beginsel is waarover of waarvan iets gezegd wordt.

Ik schrijf, dan is ik het onderwerp en schrijf is het werkwoord. Dat zegt het al, dat Ik is bezig wat te doen. Dan is het ik dus onderwerp en het schrijven is een activiteit van dat IK.

Je kunt ook zeggen "die band is leeg", dan is die band weer het onderwerp waar het om gaat en de toestand waarin die band verkeert betekent dat hij niet kan functioneren omdat hij leeg is.

Subject betekent dus in feite iets wat centraal staat, dat is in dit verband duidelijk

OBJECT, obstructie-voeren betekent "ergens tegen zijn".

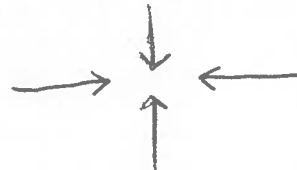
OB in het algemeen betekent "tegen", tegengeworpen worden.

We krijgen bij dat woord dus iets wat "tegengeworpen is"

Het subject ontmoet dus iets waar hij tegenaan gegooid wordt

en de combinatie van deze twee geeft dus werkzaamheid = +

Door subject en object samen is dus iets aan de gang gekomen.

Nu kun je de vraag stellen wat er het eerste was, het subject of het object. Wat was er eerst, de kip of het ei. Niemand is in staat geweest te vertellen wat er het eerst was, de kip of het ei.

Achter dit tweevoudige moet dus een eenheid zitten, maar als eenheid zie je daar niets meer van, je merkt er ook niets meer van en je weet dan niet meer dat het bestaat.

Dat het ENE bestaat, tot die conclusie kom je pas als het zich meldt in een bepaalde activiteit. Dus als het als subject in het object fungeert.

In de Bijbel staat: In den beginne. schiep God Hemel en Aarde. Dat is ook een dualiteit. Ook eigenlijk een soort Subjectieve-objectieve toestand. Daar werd dus iemand bovenuit gedaan, iemand die je niet zag en die op een gegeven moment iets schiep, maar dan niet één ding, maar twee dingen tegelijk. Dus één werd twee en samen waren ze 3. Op zichzelf is dat een aardig inzicht in de drievoudigheid die we in de verschillende Godsdiensten tegenkomen.

In het Evangelie van Johannes wordt begonnen met; "In den beginne was het woord en het Woord was God", daar heb je weer dat typische "het Woord", dat ene (en merkwaardig dat wij dan astrologisch de neiging hebben om dat aan Demeter te verbinden en dan heb al een subjectieve kracht en de Cancer-fase waar alles uit voort komt wat dan de objectieve kant al weer aangeeft). Dat WOORD komt pas tot gestalte als het wordt uitgesproken en als het wat gaan doen en op het moment dat je het uitspreekt ontstaan meteen weer die twee dingen.

Dus wat achter het subject zit weten we niet. We weten dus alleen dat achter het sub-

ject dus één ding moet zitten, dat is duidelijk.

Het betekent ook dat achter het subject en het object wat wij in de horoscoop tegenkomen, ook één ding moet zitten en dat is eigenlijk het menselijk blijvend principe, daar kom ik straks op terug.

Het mooist vind ik eigenlijk die kwestie van dat helemaal niet zijn en dan tot ZIJN, tot BESTAAN komen, uitgedrukt in de eerste strofe van de Geheime Leer.

In die strofe wordt een wereldwording gegeven, maar straks zult u zien dat de menswording in het algemeen en onze geboorte en ons bestaan op dit moment zoals wij hier allemaal zitten, eigenlijk analoog gezien precies dezelfde dingen doormaken die voor de wereldwording in het algemeen gelden.

Het is zo dat Mme Blavatsky, de schrijfster v.d. Geheime Leer, dan ook niet voor niets zegt dat de wet van analogie, de grondwet is van het Heelal. Nu weet ik wel dat door de natuurwetenschappers de wet van analogie niet meer geaccepteerd wordt, maar ik ben er van overtuigd dat op langere termijn de wet van analogie toch weer tot een richtsnoer wordt, wil men uit het beperkte concrete denken kunnen komen.

De eerste strofe is zodanig geredigeerd dat er van uitgegaan was, dat er niets was. Er wordt dan uitgewerkt dat er niets was door op allerlei manieren aan te geven DAT ER NIETS WAS. Nu moet u uitkijken als ik het woordje NIETS neem, want dat is een samentrekking van NIET-IETS. Dan zijn we klaar. Maar als u 1 stapje verder doet en zegt "als er niet-iets is", dan is er "alles". Zo kun je het ook opvatten en dan betekent het dat het woord niets (dat is dan een spiegeling ervan) ALLES is.

M.a.w. de eerste strofe geeft aan dat er NIETS is en eigenlijk staat er ALLES WAS ER, alleen was het niet geopenbaard, er was nog geen subject en geen object.

In de tweede strofe wordt het accent gelegd op WAT ER NIET WAS, ofwel, daar wordt dus dat NIETS verlaten en dan wordt er gezegd "daar waren geen ogen", dus je kon niet waarnemen, "er was geen gezicht", dus je kon niet zien. Daar is dus een uitwerking gegeven waarin gezegd wordt: ja, wil er wat zijn, dan moet er een bewustzijn zijn en voor ons mensen dus wat wij noemen "een zintuiglijk bewustzijn" waarmee we elkaar bijv. op het ogenblik kunnen zien en horen. Dat zijn twee zintuigen.

Ik kan natuurlijk iemand ook een klap geven, dan heb ik een derde zintuig genoemd. Dus je kunt, om voor het bestaan wat te kunnen beseffen, wat bewust te worden, moet je nog een stapje verder zijn en heb je die splitsing nodig.

Uit de derde strofe haal ik twee zinnen aan, want die kan ik voor het hele verdere betoog gebruiken, want dat is weer die wet van analogie "wat voor de schepping als geheel geldt, geldt ook voor de onderdelen, ook voor ons en ook voor ons als we geboren zijn".

De strofe luidt als volgt (die 2 zinnen daaruit dus): Duisternis straalt licht uit, en licht laat 1 eenzame straal vallen in de wateren in de moederdiepte.

De straal schiet door het Maagdelijk Ei. De straal veroorzaakt dat het eeuwig Ei trilt ^{last} endeniet-eeuwige kiem vallen, die zich verder verdicht tot het Wereld Ei.

Tweede zin: De drie vallen in de vier (verder zal ik niet voorlezen)

Als u de principes van de Regel van Hermes (waar ik over 1 of 2 jaar op terug wil komen) weer tegen die van deze strofen legt, dan vindt u precies hetzelfde als wat gebeurt bij de conceptie, want daar is in de moeder (in de moederdiepte) een eitje klaargekomen dat pas tot openbaring kan komen als de mannelijke zaadcel zich daarmee heeft verenigd.

In deze visie is dus eigenlijk de moeder, de moederdiepte, het voortbrengende en het voortbestaan van de soort in aanleg, maar die heeft een straal nodig (een geestelijke impuls). Die geestelijke impuls, helemaal neergeslagen naar de man, is het spermatozo. Dat dringt die eicel binnen (daar heb je die eeuwig straal die een ding laat vallen in het ei -hetzelfde proces als in die stanza staat) en dan heb je het ontstaan van een mens.

Deze 3 strofen geven nog eigenlijk een abstracte toestand aan en u mag het wel als een hypothese zien dat ik geloof in het voortbestaan van de mens, van het voortbestaan van het eeuwig principe in de mens bedoel ik, dat zich van tijd tot tijd met een straal openbaart.

Dat eeuwig principe van ons is eigenlijk de duisternis waarin we verkeren (zie eerste strofe), zolang een mens niet geboren is bestaat hij wel, maar in een toestand waarin

nog geen splitsing is tussen subject en object.

Waarin alleen eigenlijk het abstracte nog aanwezig is en waaruit iedere keer een vorm, een straal, een geboorte, een persoonlijkheid kan voortkomen, dat is weer datzelfde principe).

Abstract en concreet zijn ook van die verschrikkelijk moeilijke woorden. Ter derduidelijking zal ik een voorbeeld geven. Als men in de wiskunde zegt "wat is een driehoek" dat wordt geantwoord :Dat is een stukje van het oppervlak dat wordt begrensd door 3 elkaar kruisende lijnen

Hieruit zijn veel mogelijkheden om driehoeken te vormen die allemaal aan deze definitie voldoen. Bijv. een rechthoekige driehoek, een grote- of een kleine driehoek, een boldriehoek.

Dit principe "driehoek" kan zich dus op veel wijzen uiten. Het is hetzelfde wat we hebben bij het tot ontstaan komen, want een blijvende entiteit heeft vele mogelijkheden om zich in talrijke vormen, gedaanten en talen te vertonen.

Als er dus iets tot ontstaan komt, zijn er twee grondprincipes:

er is iets wat een voedingsbodem geeft voor een stoffelijke vorm (geboorte, het vrouwelijke, de diepte, de ruimte, de kosmische ruimte).

Het geldt dus ook voor geboorte, als we geboren worden dan krijgen wij met behulp van de natuur een lichaam. Dat bouwen we niet zelf op, dat krijgen we, dat wordt uit de natuur voortgebracht, met allerlei natuurprincipes ingebouwd.

De straal die daarin zit, die uit de duisternis voortkomt, dus die uit het "blijvende" naar voren komt, die verbindt zich daarmee en daar heb je dus eigenlijk de grondprincipes van object en subject.

Het vormelijke, het zichtbare, het tastbare, het eigenschap-hebbende, met daarin het onderwerp. Het is dus hetzelfde als ik in de taal zeg "ik lees een boek", dan is het ik als subject bezig met een boek te lezen en dat boek is het object en de actie, de verbinding tussen dat "ik" en "het boek" wordt gelegd door "het lezen". Je kunt het ook in de kachel gooien, dan blijft het ik als subject, zowel als het object hetzelfde, je doet er alleen wat anders mee. Tussen dat ik en het object zijn dus erg veel mogelijkheden van uitwisseling, van gebruik en daar ligt eigenlijk de bedoeling v.d. horoscoop als we het object en subject hebben. Wat vervult het subject in onze ontwikkeling en wat het object. Wat is sterker, het sub-of het object en wat betekent dat en daaruit kunnen we toch wel conclusies trekken en ook de ZIN van een bepaald leven wat beter duidelijk maken.

Later zal ook blijken dat uit het object de 12-voudige verdeling komt en uit het subject de 3-voudige-.

Straks zie ik, valt in 4 en nu is het wel leuk als je die getallen neemt, kun je twee kanten uit, nl: $3 + 4 = 7$ eendimensionaal (subject)
 $3 \times 4 = 12$ twee " (object)

Optellen betekent dat je iets "langer" maakt, ik kom een stukje verder, want ik heb 3 stappen gedaan, leg er nog 4 bij en dan heb ik er 7 gedaan, dat is ééndimensionaal, ik ben dus subject.

Vermenigvuldigen is dus Object, ik beweeg me niet in 1, maar in 2 richtingen en dan krijg ik een vlak.

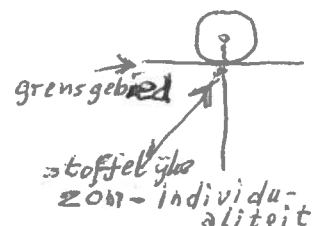
Hier hebt u weer een ander beeld, dat de getallen 3 en 4 eigenlijk uit één oerbeeld moeten stammem, maar op een verschillende manier werken, nl als straal, als beweging EN als vlak waarin. Subject en object moeten dus in hun wortel hetzelfde zijn, alleen zodra ik een splitsing ga krijgen kan ik in de uitwerking twee kanten uit. Ik kan het optellen en het vermenigvuldigen. Optellen is verlengen, vermenigvuldigen is een vierkant maken. Hier dus weer een bewijs dat het oerbeeld hetzelfde moet zijn.

Ik ga nu wat concreter worden. Ik ga er van uit dat de mens dus eigenlijk een blijvend ik is en uit dien hoofde dus een blijvend bestaan, wat voor ons zoals we hier zitten een hele duistere zaak is.

Natuurlijk is er wel contact tussen dat blijvende en ons aardse bestaan, maar daar hebben we eigenlijk maar heel weinig weet van, of liever gezegd "we hebben er helemaal geen weet van". Want als dat contact goed tot stand is gekomen dan hebben we wat we noemen een droomloze slaap, dan zitten we eigenlijk in ons vijfde gebied v.d. horoscoop (de Leo-fase - de individualiteit) en dan weten we helemaal niet meer wat ons aardse bestaan is.

Natuurlijk moet er eens een keer in onze hele verdere ontwikkeling een tijd komen, dat wij op beide gebieden werken. Dat doen wij al in onze persoonlijkheid, dat zal ik u straks laten zien.

- Het "blijvende" stel ik voor als een cirkel, want dat is voor mij het meest geestelijke principe wat je je kunt voorstellen, dat is ook abstract, maar het geestelijke wordt toch dikwijls in de symboliek voorgesteld door een cirkel. Daarbij neem ik dan een "punt", dat is dan het licht wat in de duisternis op die abstracte gebieden verschijnt, want het is altijd weer een herhaling en daar weten we dus allemaal weinig van.

In feite is dit geval drievoudig. Nu wil ik daar niet te ver op ingaan, maar evengoed als de schepper drievoudig is (3 Logoï, Vader, Zoon en H.Geest) is dat ene punt wat daar zit drievoudig. Dat vind ik nog het beste weergegeven in: of een driehoek met een punt, want dan heb ik 3 zijden, de driehoek is een eenheid maar ook een 3-eenheid.

Of een ander regelmatig lichaam zou ik daarvoor kunnen nemen om dat weer te geven, maar daar maak ik het alleen maar moeilijker mee; daar zou die ongeopenbaarde ook nog een rol in spelen.

Ik wil alleen maar zeggen dat de drieëenheid in feite dat is, maar dat dit ene puntje wat daar middenin zit, op zijn eigen blijvend gebied natuurlijk ook iets heeft wat afsluitend is. Dat ego wat we hebben, heeft in zekere zin, (al is het misschien maar een vlies), t.o.v. de ruimte om hem heen toch ook "iets afgescheidens" en daarom geven we dat dan maar aan door een cirkel, want de cirkel is de meest volmaakte bolvorm in het platte vlak.

Nu even terug naar die conceptie. Deze entiteit (aangegeven door de punt) vindt nu dat de tijd gekomen is om weer een bestaansperiode te komen doen.

Dat betekent dus dat hij van abstract tot concreet komt vanuit een grensgebied. Wij met onze drie-dimensionele waarneming noemen dat dus het abstracte gebied, want we geloven er wel in, maar weten er zo weinig van. Die entiteit geeft dus een straal naar beneden tot op het grensgebied (zie tek.) waar een punt getekend is wat later in onze horoscoop de stoffelijke zon aangeeft, de individualiteit.

De geestelijke entiteit achter de mens die dus voorgesteld wordt door een cirkel met een punt, verschijnt op de gebieden concrete als een zonne-individualiteit. De individualiteit in de horoscoop, in ons karakter.

De drievoudigheid zit dus eigenlijk hierin:

Nu vallen die drie in de vier (zie strofen) en

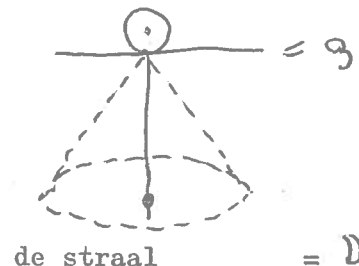
dus moeten wij op de één of andere manier 4 gebieden hebben.

Wat is nu deze straal? Dat is in de horoscoop zuiver de Maan, maar zonder aspecten. Net als de nieuwe Maan; dus bij een geboorte, zit de maan nog op dat puntje, die wordt uitgeworpen en maakt een hele cyclus van 28 dagen. Dus in feite is een geboorte te vergelijken met een nieuwe maan in de natuur, een nieuwe maan wordt uitgeworpen van de zon en bij de dood aan het einde van de ronde, moet hij dus weer naar boven. Dat is dus de subject-kant. Zoals ik u zei zijn dit de abstracte gebieden, dus er zijn geen vormen, alleen grondvormen, zoals de driehoek die ik u gaf een grondvorm is t.o.v. alle mogelijke uitwerkingen. Zo is deze geestelijke driehoek, als ik hem zo mag noemen, de grondvorm voor alle gedaanten die wij in de natuur stoffelijk kunnen aannemen.

Wat ontmoeten wij nu hier eigenlijk? (u mag daar wat mij betreft alles voor zien wat ik tekende). We ontmoeten dus de objectiviteit, waar we tegenaangeworpen worden. Een straal die dus naar beneden geworpen wordt ontmoet dus zijn tegenstand in dat veld.

Nu heeft iedereen zijn eigen beperkte vermogen en we kunnen ons wel verbeelden dat we alles wat hier op het bord getekend staat (het hele veld dus) beheersen, maar zo is het niet. In feite krijgen wij een stukje van dat veld waarin we moeten leven, werken en denken.

Daarvoor stel ik weer datzelfde principe en ik teken een grote driehoek; omdat ik in de ruimte zit wordt dat dan een kegelfiguur (in die kosmische ruimte dus gezien). Het laagste vlak kunt u dan het fysieke noemen waarop we verkeren zoals we hier met elkaar zitten, met ons Maan-Ikbewustzijn in het midden. Met een straal waarmee we met onze afkomst verbonden zijn en het object waar we tegenaangehouden zijn.

Dat is dus het grondprincipe van de verhouding tussen subject en object. Wij hebben het over "gevoelens, gedachten en handelingen" en dat zijn de sectoren 1-V-IX. In feite zijn dat gebieden waarop vormen kunnen bestaan, maar dan vormen die nog niet fysiek zijn. Maar het zijn wél vormen, want we spreken over denk"beelden" en je kunt niet over een denk"beeld" spreken als er geen vorm is, want een beeld is een vorm. Het is een af-beelding, hoewel niet met ogen en oren waarneembaar, maar ze zijn er wél. Wij denken dus altijd in beelden. Als ons een gedachte invalt, dan valt ons een denkbeeld in. Het denken is eigenlijk een principe, een eigenschap van de mens die daar ook vandaan komt en de maan wordt ook wel eens genoemd "de redelijke ziel" en is m.a.w. het centrum van de rede, maar willen beelden ontstaan, dan heeft hij op zijn gebied ook ergens een stukje objectiviteit nodig, al is dat dan een objectiviteit die we niet met onze ogen kunnen zien, niet met onze oren kunnen horen en die we ook niet kunnen tasten.

Zo zijner in het astrale- of gevoelsgebied ook wel degelijk beelden, want realiseert u zich maar eens hoe we allemaal in staat zijn te dromen. Nu weet ik wel dat de meeste dromen ontleend zijn aan de dingen uit het dagelijkse leven, maar als je bijv. droomt dat je opstijgt in een vliegtuig, dan heb je gevoelsneiging om de lucht in te gaan vereenzelvigt met dat vliegtuig. Op concreet fysiek gebied is het dus geen werkelijkheid want je ligt in bed en zit niet in een vliegtuig, maar op het droomgebied is het wél een werkelijkheid, een heel reële zelfs.

Dat is dus de derde factor die wij hebben als mens.

Wij hebben dus een bewustzijn waarmee we kunnen denken, een orgaan waardóór we kunnen denken (de hersenen); we hebben een lichaam waarmee we kunnen voelen, in hoogste zin is dat natuurlijk ons hart; we hebben een stoffelijk corpus waarmee we al die dingen kunnen doen en dat is ons lichaam.

Nu moet u niet denken dat die gebieden allemaal op een rijtje liggen, want dát is voor ons weer een beeld-vorming .

Deze gebieden liggen niet	— denkgebied
netjes op een rij, maar door-	— gevoelsgebied
dringen elkaar en gaan om el-	— LEVENSLICHAAM. het leven gaat in en uit.
kaar heen, gelijktijdig. Het	— fysiek - het zijn

zijn eigenlijk sferische bollen.

Wanneer we denken, ontstaat er een gevoel en omgekeerd voelen we wat en gaan er over denken en dan gaan we het doen. Dit is dus de 1 - V - IX. Het hele bewustzijn en het centrale van de mens zit in zijn objectieve aanzien in de I- V - IX. Dat is een belangrijk uitgangspunt als we straks een vergelijking gaan maken van wat sterker is "het subject" of "het object".

Ik zei u al dat er nog iets is in de mens en waar hij wél bij betrokken is, maar wat In- en Uitgaat en dat is "het leven". Het leven hoort bij de totale natuur.

Voorbeeld: ik neem materialen om een TV te bouwen, ik heb een denkbeeld (het denken) hoe ik het moet maken en dan zet ik het in elkaar. Daar heb je dan een TV-toestel wat je kunt vergelijken met het stoffelijke corpus, zonder het IK erin, maar wel een volmaakt orgaan, een organisme. Wil ik de TV laten functioneren dan moet ik er electriciteit op zetten die er dan IN en UIT gaat, overanderd.

Het is net als met ademen, we ademen dan mee in de levenskant van onze kosmos zou je kunnen zeggen. De adem komt er in en gaat er weer uit en wij hebben daardoor de kans om te functioneren.

Dat is die 4e factor die niet individueel is, die individueel is op het moment dat hij door ons heengaat, maar dan weer verdwijnt zonder zelf te veranderen.

Dat is eigenlijk op een lager gebied neergeslagen, weer die splitsing van het subject, nu in hogere zin genomen als HET LEVEN in het algemeen dat door een lichaam gaat (een object), wat daardoor kan functioneren. Steeds weer datzelfde principe dus.

Nu heb ik dus 4 lichamen waarover de mens beschikt. Wil je in dat TV-toestel de stroom oppakken, dan moet er wel een bedrading inzitten en op die bedrading zijn de onderdelen aangesloten, nu hebben wij ergens in ons ijlere lichaam ook een soort bedrading zitten waar het leven instroomt, waardoor al onze organen kunnen functioneren.

Een heel zwakke afbeelding van dit alles vind je al in de Kirlian-fotografie.

In de strofe staat dus dat de drie als een straal in de vier vallen en daar dus hun drieheid weer ontplooiën, want dat is het grappige, die drieheid die hier in potentie zit die wordt in ons aards bestaan ook weer drievoudig teruggekaatst, maar nu als een denkfunctie, een gevoels- en een handelingsfunctie.

Nu zijn wij gewend te onderscheiden, dus teken ik dit:

Maar de gebieden doordringen elkaar dus en als we gaan slapen gaat de maan in 5 zitten en dan gaan we dromen en als we heel afgetrokken gaan zitten denken dan gaat de maan in 9 zitten (ik meen wel dat de heer Bakker dat aanwees) en dan vergeten we dat we een stoffelijk lichaam hebben.

Ik denk zelfs dat de meesten van u op dit moment zich niet bewust-zijn van hun lichaam, (tenzij ze ergens pijn hebben) en dat komt omdat we samen even een verdieping hoger bezig zijn.

Maar evengoed als die middenstraal, hebben die andere gebieden ook projecties en in onze geboorte-horoscoop vinden wij dus een combinatie, een samenvatting van die 3 lagen in ons bewustzijn, uitgaande van de 1 - V - IX, die in een horoscoop-figuur zichtbaar wordt.

Daar heeft u het principe van de objectiviteit.

Nu het principe van de subjectiviteit in die gebieden. Toen ik dat zag werd een moment stil.

Wanneer iemand een lichaam tot zijn beschikking krijgt en geboren wordt op een bepaalde plaats en tijd, een bepaald gezin en bepaalde omstandigheden, dat heeft die straal te ondergaan. Want nogmaals, het lichaam wordt niet gebouwd door jezelf, maar dat krijg je vanuit de natuur toegeworpen. Op dat moment werd ik dus even stil en dacht: hé, als ik dat allemaal heb, dan betekent het (als ik voor het gemak het fysieke vlak neem) dat ik hier op alle mogelijke manieren in dat veld die planeten vind zitten, op mijn gebied dus; op mijn projectie naar buiten.

Die planeten hebben 2 eigenschappen. Ten eerste betekent het dat het zuivere IK wat helemaal in dat midden kan fungeren en waar we zelden weet van hebben, verbonden wordt met de toestand die hij in zijn veld (dus in de horoscoop), op een bepaalde tijd aantreft.

Als u een mooi voorbeeld wilt hebben dat we ons van alles verbeelden te zijn, maar dat we in feite niets zijn, dan betekent het dat de omstandigheden en de persoonlijke voorstelling die we van onszelf hebben zoals we hier bijv. allemaal zitten (man of vrouw, komende uit Amsterdam of Winterswijk, daar voelend, levend en denkend) dan zijn dat allemaal invloeden uit dat veld waar je komt en waar je je zó mee hebt vereenzelvigd, dat je vergeten bent de "maan in het midden te zijn" en dat je zegt: "ik ben die en die als ik me aan u voorstel". Daar zit dan in besloten wie ik ben en waar ik vandaan kom en wat ik doe.

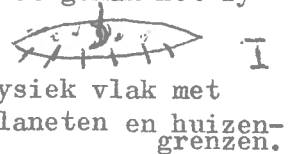
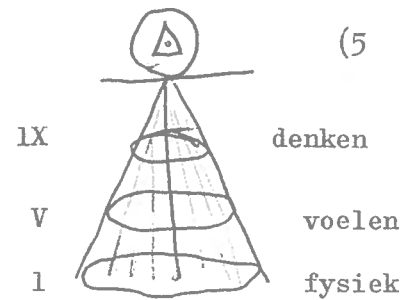
Er wordt wel eens gesproken over Karma, dat ik toen zo te denken, (of over noodlot) en dat gebruiken we alleen als er ellende is, want dan zeggen we "dat zal mijn Karma wel zijn", maar we zeggen zelden of nooit als ons iets fijs overkomt "dat is toch wel een goed lot wat me nu overkomt". We zijn daar zeker nog niet aan toe om dat laatste ook te zeggen.

Ik dacht toen "wat we ZIJN, ontleen we -subject- aan de krachten waarmee we ons verbinden in dat veld -subject- en leven daarmee!" Waar al deze punten nu komen zijn, ook de huizengrenzen v.d. horoscoop die aan de buitenkant zitten (zie tek.) en hier (?? ik weet niet wat de heer Bakker op het bord aanwijst) heb ik de 12 (de vermenigvuldiging) (vlak), terwijl dit (??) allemaal nog weer lijntjes zijn waarin die 3 zich ook weer in die 4 uitstorten. De 3 vallen in de 4 dus zo (??), maar ze vallen ook zó (??), want de maan is drievoudig, heeft de eigenschappen in dit punt van het hele geval wat er boven zit, alleen zijn we ons daar niet van bewust.

Het subject wordt gevormd door het lot en het object ook. De koppeling tussen subject en object wordt gevormd door het feit dat die eenzame straal die naar beneden valt "ons persoonlijk IK zo zuiver mogelijk gezien" helemaal opgaat in onze aspecten en in onze omstandigheden. Dat is dus de theorie van het subject en van het object.

Iemand uit de zaal wilde dat laatste nog graag herhaald hebben:

Evengoed als in de tijd, tijdruimtelijk gezien, elke drievoudigheid werkzaam wordt in een viervoudigheid, evengoed is de straal van onze individualiteit -de maan- die in zichzelf drievoudig is (want hij kan zich verbinden met het fysieke, het gevoel en het denken) op elk niveau een vlak heeft waarin hij zijn objectief bestaan kan doen

Hij kan een "denker" zijn, een "voeler" en een "doener" zijn en is altijd alledrie, met overheersing van 1 en die overheersing daar kom ik straks op terug. Ook in het gewone platte vlak, in ons aardse bestaan, vertoont de drievoudigheid van onze afkomst en onze mogelijkheden en onze vereenzelviging, zich niet als dat zuivere middelpuntje meer, maar als de verbinding die elk middelpunt heeft met de krachten in het veld (en dat zijn de zielekrachten) en met de omstandigheden waarin hij verkeert. Dat zijn dezelfde zielekrachten wanneer ze de omtrek snijden, dus de concrete vorm tot stand brengen.

Nu begrijpt u dus duidelijk het verschil in de horoscoop, tussen een zielekracht en een heer, want de planeten zijn, zolang ze nog in dat veld hun functie vervullen, een "kracht" en wel met een bepaalde aard. Maar datzelfde veld met die krachten, bepaalt ook het snijpunt met de omstandigheden, met de omgeving waarin we verkeren, maar dan hebben ze hun eigenschap als kracht verloren en zijn nu de manifestatie (of het aangrijpingspunt) geworden van een stukje van die objectiviteit.

Het doet er dan niet meer toe welke kracht het is, het is één van de zielekrachten die aanraking met de buitenwereld heeft gekregen en iets vastbindt of vastschroeft, wat aan die objectiviteit vastzit.

Ik heb nu het principe genomen en ik heb het gevoel dat we nu langzamerhand wat kunnen gaan zeggen m.b.t. de sterkte van het object. Ik ga weer van die kegel uit trouwens. Wanneer het subject sterker is, dan is de levensopdracht om eigenlijk zich in toenemende mate te leren, om te gaan met de objectiviteit.

Hij moet zich waarmaken. Een afgeleide hiervan is: "self-made" worden, een groter vlak te hebben.

Dat zijn dus mensen die relatief weinig objectieve toestanden aantreffen, in een nauw keurslijf zitten en daar uit moeten.

Als je daarmee geboren bent, dan betekent het dat je

een oude lijn van vroeger voortzet en dan zeg je wanneer iemand in zo'n "nauwe" situatie zit, dan heeft het nog een andere functie, want iemand die goed in "het nauw" gedreven wordt (letterlijk), wordt van binnen wel goed samengeperst en daar wordt hij wel sterker van. Iemand die dus een heel sterk subject heeft, met een heel nauw object moet dus proberen ruimte te krijgen als eerste opdracht en dan zou het ideaal zijn als hij zover kon komen, dat subject en object ongeveer gelijk zijn.

Iemand met een zwak object en een sterk subject, moet dus naar buiten toe. Hij wordt gedreven om naar buiten te ageren, want hij heeft het benauwd, hij moet eruit.

Iemand met een zwak subject en een sterker object moet dus vanuit de omstandigheden leren zichzelf meer bewust te worden. De werking is hier dus meer naar binnen, hij ervaart het leven meer naar binnen gericht, want hij weet met al die ruimte om hem heen geen raad en moet er nog ingroeien.

Er zijn mensen die een minderwaardigheidsgevoel krijgen als ze zien dat hun object zwakker is dan hun subject. Het object geeft aan dat je het vermogen hebt om in een groot veld, of in een groter veld dan een ander, wat te doen en dat bezorgd mensen die een sterk subject met zwak object hebben een minderwaardigheidsgevoel. Je voelt je dan een "jong broekje" wat nog maar pas komt kijken en zich de ruimte nog veroveren moet, maar dat is natuurlijk niet waar.

Het is mijn vaste overtuiging dat het alleen betekent dat je in een reeks van levens gezien, een soort slingerang doormaakt. Dat je dus levens krijgt waarin je dus in die buitenwereld je goed kunt bewegen, waarin je eens kunt leren met die buitenwereld om te gaan, er iets mee te doen en daar zelf wat aan te ervaren, maar dan komt er ook een tijd dat je al zoveel capaciteiten hebt, dat je weer eens naar binnen moet en aan jezelf gaan beginnen. Ik geloof dus niet dat het direct iets zegt van de kwaliteit van de horoscoop, misschien als afgeleide wel, maar daar zal ik nu niet op ingaan. In grote lijnen kun je dus zeggen dat een leven waarvan in de horoscoop het subject sterker is, duidelijk de opdracht heeft om in de buitenwereld nu eens wat te gaan doen; het looprek waarin hij zich tot dusver heeft bewogen daar moet nu maar eens overheen geklauterd worden om de vreemde wereld in te gaan.

Iemand met een sterker object steeds grotere mogelijkheden om zich heen vindt, waar hij zich bewust van zichzelf moet zien te maken.

subject
sterker

object
sterker

ruimere jas maken

in de jas
groeien

Heeft iemand een sterke 4-8-12, dan betekent het dat er enorm veel op hem af kan ^{he} komen, maar als hij dan geen sterke 1-5-9 heeft, hij er toch minder profijt van in zijn bewuste ontwikkeling. Zo iemand krijgt dus veel in zijn leven bij een zwakkere 1-5-9 en een sterkere 4-8-12. Bij goede aspecten in de 4-8-12 ervaart hij dat als prettige dingen en bij moeilijke aspecten krijgt hij veel nare dingen op zijn brood. Maar "krijgen" doet hij het in ieder geval.

De 4-8-12 sterk en de 1-5-9 nergens geeft iemand waar veel op afkomt en die dat gewoon moet ondergaan, ONDERgaan, dat is wat dat ik ook moet doen, dus letterlijk ONDERGAAN in het gebied waarin hij werkt. Hij is dan verdwenen en je ziet hem niet meer, dus dat is negatief.

Omdat ik deze materie in de korte tijd die ik had, niet voldoende heb kunnen uitdiepen, geef ik u wat huiswerk.

Wilt u eens nagaan of bij de 1-5-9 of het subject sterker, of die 1-5-9 primair en die 1-5-9 wordt belangrijker als de 4-8-12 ook goed is, of dat inderdaad de uitkomsten van het subject sterker beïnvloedt dan wanneer bijv. de 3-7-11 bij een gelijk sterk subject het zou winnen.

Zelf hecht ik hoge waarde aan de verbondenheid van de 1-5-9, die kwalitatief alleen beter kan worden als de 4-8-12 ook belangrijk is en zwakker is in zijn mogelijkheden als de 4-8-12 wat zwakker is.

Of laten we zeggen: alle 3 de kwaliteits-cycli sterk verbonden en een ontbrekende 1-5-9, dan vindt ik niet zo'n sterk object. Het is dan wel iemand die veel op zich afkrijgt, als een eenling op een eiland wordt gepoot en met alle mogelijkheden die hij daar dan heeft, toch niets kan doen, want hij heeft geen bewustzijn.

Bij de bepaling dus van subject óf object sterker; ^{als} de 1-5-9 sterk is, dan moet het subject wel héél sterk zijn.

1-5-9 sterk en een goede 4-8-12 dan moet ik in het subject, wil dat sterker zijn, zeker 75% aan verbanden hebben.

1-5-9 zonder sterke 4-8-12 dan neig ik naar 50% aan verbanden in het subject die nodig zijn om sterker te zijn dat het gegeven object.

Indien ook de 1-5-9 weinig sterk is dan zou ik zeggen dat het subject het wel gaat winnen.

Zit u in een grensgeval tussen subject en object dan bekijkt u de 1-5-9 en ziet af de 4-8-12 belangrijk is, dan zal dat de objectieve kant versterken.

Is de 4-8-12 niet belangrijk dan zal dat de subjectieve kant versterken.

Zolang we geen betere reken-maatstaven hebben om te vergelijken, moet je dus leren wichelen.

Rechtstreeks verbonden met de subjectieve indeling van de planeten, zijn de kruisen.

We hebben de 1-4-7-10	zijnsplaneten
2-5-8-11	gevoelsplaneten
3-6-9-12	denkplaneten

Deze 3 kruisen zijn een rechtstreekse neerslag van de 3 gebieden waar het ik als denker, voeler en doener kan bewegen.

Dat betekent, dat de uitwerking van deze kruisen in hoge mate wordt beïnvloedt door de verbondenheid in het analoge SUBJECT

Gesteld je vindt in een horoscoop de 1-4-7-10 als sterkste in de creativiteit en in het subject de denkplaneten het sterkste verbonden, en de zijnsplaneten 't zwakste. Je moet je dan gaan afvragen wat er gebeurt. Iemand met een goede 1-4-7-10 (afhankelijk dus weer van zijn 1-5-9) is iemand die geroepen is of gedwongen wordt, of uit zich zelf iets gaat stichten, te bouwen of te organiseren.

Nu zijn de krachten van het zijn bij deze persoon zwak, dus de krachten die dat spilvermogen voor deze eigenschappen primair noodzakelijk maken, staan op een zacht pitje.

Nu is hij wel een sterke denker en als je dat nu gaat combineren met elkaar, dan zal dit in de praktijk iemand zijn die "het niet doet" (object), maar wel beschrijft hoe het moet (subject). Iemand die dus werkzaamheden heeft, waarbij hij op papier moet zetten wat- en hoe het georganiseerd moet worden, maar die het dus niet zelf doet.

Op deze manier kunt u dus allerlei combinaties krijgen.

Iemand met een sterke 1-4-7-10 moet hoe dan ook betrokken zijn bij organisatie-arbeid, het ontwikkelen, het stichten van iets of het opbouwen van iets.

In combinatie met de zijnsplaneten wordt hij de stichter, daar gaat hij zitten en om zich heen zet hij die stichting. Hij laat iedereen opdraven en ordent dat zaakje dan tot ze met elkaar een bestuur vormen of een vereniging, "maar hij blijft zitten".

De combinatie met de denkplaneten legde ik al uit, deze mensen beschrijven het, maar de mensen van de combinatie met de gevoelsplaneten zijn "de doeners". Dat zijn dan de mensen die op bevel van het centrale gezag en met in acht neming van wat er door de denkers over is geschreven of gezegd, het van de grond moeten zien te krijgen.

Met Venus sterk kun je kunst krijgen en met Mars de productie.

Vraag over : 3 valt in 4

Antwoord:

Er is een tak van ontwikkeling die men de Hermetische lijn noemt. Die Hermetische lijn, waar ook de astrologie een onderdeel van is, daartoe behoort ook de getallen-symboliek.

Ik las u een stukje uit een stanza voor waarin staat: de drie vallen in de 4.

Aan het eind van die stanza staat dat op een gegeven moment een hoge entiteit, die ze in die stanza Swabhawat noemen, dat is dus een geestelijk principe, die zijn stralen uitzendt en elk van die stralen wordt op zijn beurt een wereld.

Elk onderdeel van die stralen wordt een zelfstandig wereldje, die analoog aan het grote geheel is opgebouwd.

Het ^{de}princ^{ip} van de drie en de vier wordt in de Hermetische filosofie gebruikt als de verhouding tussen geest en stof.

De Geest wordt altijd gekenmerkt door het getal 3 en de stof door het getal 4. Het getal drie vindt u in bijna alle Godsdiensten terug als drieëenheid. Het is natuurlijk al een moeilijk iets om te begrijpen dat iets wat EEN is, drievoudig te laten uitwerken en daarom kun je die wet van 3 op alle mogelijke manieren toepassen zodra je met drietallen werkt. Wij kennen allemaal: aanleg, wezen en werkelijkheid in de astrologie en dat is een neerslag van het geestelijke drie-ene principe dat daar heel hoog zit.

Met opzet heb ik het begin van een heel-al, dat zijn die eerste stanza's, daar heb ik iets uitgelicht om te laten zien dat naar analogie ook wij zo'n klein heel-al zijn en op dezelfde wijze totstandkomen als het grotere geheel.

Nu kun je aan die geestkant drie fasen van werkzaamheid ontdekken (aanleg, wezen en werkelijkheid), nog niet de werkzaamheid zelf, maar je kunt ze onderscheiden.

Als er iets gevormd wil worden, moet er eerst de stof, de materie zijn.

Is die materie eenmaal aanwezig, en de schepping gaat nog altijd voort en er wordt dus steeds materie gevormd. Als we die materie op ons stoffelijk gebied gaan terugvinden, dan krijgen we de allerkleinste deeltjes, zoals electronen en protonen enz. Door de verbindingen en de rangschikking ontstaan de elementen als stoffen zoals waterstof, zuurstof, ijzer enz.. Dat is één proces van de schepping en dat gebeurt eigenlijk door dezelfde ENE.

Eén van die stralen gaat dus uit en maakt de stof.

Diezelfde Logos, diezelfde ENE, wanneer die stof op een bepaald niveau van ontwikkeling bijv. onze aarde of een andere planeet, voldoende variatie heeft ontwikkeld, dan gaan daar ook vormen tot stand komen.

I.p.v. atomen ga ik dan moleculen krijgen, dat is een stapje verder, dat is nog niet de levende cel, maar die ontstaat in een later proces. Dat is dezelfde die het doet, maar die daar op een ander tijdstip mee begint en daar een tweede facet uitgooit.

Het eerste zou je dus de aanleg kunnen noemen, de oerstof, het tweede is het wezen en dat zijn de vormen die ontstaan en tenslotte krijgen we vormen die een zeker bewustzijn moeten hebben dat is de derde invloed van de Logos -het bewustzijn-

Als ik deze dingen nu ga verbinden dan heb ik een meetkundige figuur, de "tetractis".

Het is een regelmatig viervlak met 4 driehoeken.

Daarin vind u het beeld van de drieëenheid, want waar ik dat ding ook leg of waar het ook terecht komt, altijd blijft het die ene tetractis. Zowel in het groot als in het klein.

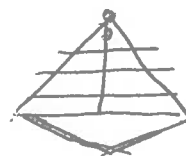
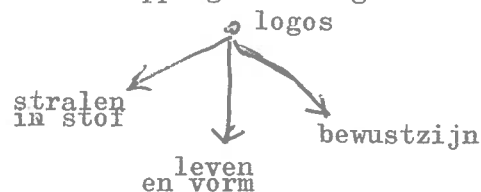
Dat principe, dat vermogen om je ergens te stellen

-als we geboren worden, komen we in een bepaalde omgeving en die omgeving is voor ons nog abacadabra, we hebben ternauwernood weet van het feit dat we geboren zijn, dat we een omgeving hebben- dat is weer te vergelijken met dit eerste standpunt, dan zijn we aan het groeien, we ontdekken ons eigen lichaam en onze mogelijkheden zoals lopen, eten enz. , dat is weer een analogie, dat tweede en op een gegeven moment zeggen wij zoals we hier zitten "ik ben die en die" en daarin zitten ook weer al die vroegere ervaringen.

Dat is dus eigenlijk het ik met inhoud . De inhoud zit dan in de kegel.

Dus bij de subject-kant is het oerprincipe DRIE. Hier heersen dus die drie:

Daaronder zitten 4 gebieden waarin we denken, voelen, leven en handelen, maar die elkaar dus geheel doordringen en dus één geheel zijn, maar die we toch wel

in vlakken kunnen verdelen :

We zeggen dan: de 3 vallen in de 4
D.w.z. het bewustzijn van het hoogste
gekomen is op 4 volgende gebieden.

denken
voelen
leven (bioplasma)
fysiek

$\Delta 3$ (eenheid)
+ 4
= 7

Dat is het subject, :3 + 4 = 7 (de middenlijn)

Maar elk gebied is een conglomeraat, een optelsom van al die drieëenheden en dan krijgen we de werkzaamheid, die wordt gekenmerkt door het kruis. Kracht en weerstand geven een "veld".

Die hoogste drieëenheid is dus abstract, maar zodra ik in stoffelijke, concrete toestanden kom, heb ik te maken met krachten en weerstanden die velden geven en velden behoren tot het platte vlak.

Vraag kon ik niet verstaan, het antwoord is:

Er is behalve een wet van 7, ook een wet van 5 en van 3, dat betekent dat je je hele beschouwing richt op een drieslag en dat je van daaruit werkt. Als je dat systeem vasthoudt, krijg je dus inzicht in wat je zou kunnen noemen "de bewustzijnsopbouw". Het bewustzijn valt eigenlijk onder de wet van drie,
het subject " " " " zeven
het object " " " " twaalf

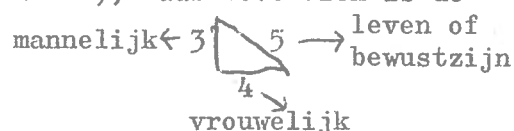
Het komt uit één punt zoals ik vertelde, maar de splitsing werkt tweezijdig uit, alleen opgeteld krijg je 3+4=7 en dat betekent dus dat de midden-as 7-voudig is (3 geestelijke en 4 stoffelijke, de 3 die in de 4 vallen), maar bovendien is de vierheid altijd een openbaring.

De Egyptenaren werkten heel vaak met deze driehoek:

3 + 4 + 5 = 12

Als de Egyptenaren een stuk grond moesten meten dan namen ze een touw en legden daar 12 knopen in. Begonnen bij knoop 1, dan knoop 3 en dan kwam automatisch knoop 5.

3 was het mannelijk, 4 het vrouwelijke en 5 het leven of bewustzijn
Daar hebt u weer hetzelfde beginsel.

Vraag over het niveau van de mens van wie je de horoscoop voor je krijgt:

Bakker: ik vind dat altijd maar een griezelige vraag, want dat kan je een soort meerderheidsgevoel verschaffen als je veel verbanden hebt en een minderheidsgevoel als je die verbanden niet hebt in het object of in het subject.

In zekere zin heb ik er niet zoveel moeite mee, want dan zeg ik "au fond is er potentieel bij niemand sprake van een niveau, want IEDER mens, tot zelfs de primitiefste toe, heeft dat punt wat ik boven in de kegel tekende". In dat opzicht zijn we dus allemaal gelijk.

ONGelijkheid ontstaat pas in dit vlak, want ik heb gezegd dat dat vlak de omstandigheden zijn waarin je werkt.

Ik zou wel als werkhypothese kunnen nemen dat de individuatie van de ene mens in de grote ontwikkelingslijn, eerder is begonnen dan de individuatie van de ander. Daarom vind ik het woord "kwaliteit" onjuist, want die is fundamenteel voor iedereen hetzelfde, maar iemand die bijv. hoog-ontwikkeld, of hoog-geestelijk-ontwikkeld is, die is dus ouder en vroeger geïndividualiseerd zou je kunnen stellen, heeft veel meer meegemaakt dan een primitief die pas begonnen is aan het menselijk stadium om zich daarin te ontwikkelen en die dan een minder verbonden subject of object heeft, of beide.

Het is dus wel zeker, dat hoe meer verbondenheid je hebt in het object (want het zijn vermogens) hoe meer zo iemand aan vermogens tot ontwikkeling heeft gebracht. Meer dus dan iemand die pas begonnen is.

Neem ik bijv. Mozart die op jonge leeftijd al goed viool speelde en een ander die zijn hele leven bezig is en er nog niets van terecht brengt, dan zeg ik toch dat Mozart iets meegekregen moet hebben.

Geloof u niet in meerdere levens dan zou je kunnen zeggen dat het collectieve onbewuste, Mozart zoveel heeft toegeschoven dat hij op zijn zesde jaar (en nu zie ik het van de vormkant, uit de erfelijkheid) zo kon componeren en spelen. Dan heeft hij het van zijn voorgelacht meegekregen zou je dan kunnen zeggen.

Natuurlijk heeft hij het ook van zijn voorgelacht meegekregen, maar ga je het van de geestelijke kant bekijken, dan zeg je dat hij zoveel geoefend heeft, dan zijn voorgelacht in staat was hem een lichaam te geven met de eigenschappen daarin waarmee hij kon componeren en viool spelen.

Vraag: iemand zonder noemenswaardige 1 - 5 - 9 en 4 - 8 - 12 en subject daar wist ik toch niet goed raad mee, want die persoon was toch wel wat je noemt "geslaagd in het leven"

Antw.: Toch moet er natuurlijk wel iets zijn in die horoscoop wat dat geslaagd-zijn naar voren brengt.

Hoe is de verdeling van de planeetkrachten over dat veld en u moet eens opletten dat wanneer iemand veel planeten bij de midhemel heeft staan, ^{altijd} hoog klautert; dat klauteren betekent alleen dat de omstandigheden hem de mogelijkheden bieden OM zo hoog te klauteren. Hij heeft dus wel krachten om het te doen en die kunnen ook een grote invloed uitoefenen, maar dan blijft de vraag (maar dan zou je de hele horoscoop moeten bekijken), deed hij dat vanuit een sterk bewustzijn, of met zijn vermogens en over beide heb ik mijn twijfels.

Maar als je ergens een atoombom laat vallen dan heeft dat ding ook geen 1-5-9, 4-8-12 maar is zo machtig van potentie dat hij enorm veel teweeg kan brengen.

Iemand die dus een groot krachten-complex hoog in de horoscoop heeft zitten, kan daarmee dus toch boven komen drijven.

Het betekent dus niet (en dat vind ik nu juist het merkwaardige) dat mens ^{en} die aan de top zitten in de samenleving zo'n sterke horoscoop hoeven te hebben.

Iemand zei eens tegen mij: het zou wel eens kunnen zijn dat een eenvoudige man van gemeentewerken bij je op de tram staat en je op de schouder tikt omdat hij iemand is die het weet.

Het is wel zo dat naarmate de geestelijke ontwikkeling vordert, de mens dikwijls meer schuilgaat in een maatschappelijke functie.

Vraag: in hoeverre zijn de verbanden van de maan belangrijk voor het subject

Antw.: die vraag is daarstraks ook gesteld en die heb ik toen niet behandeld, ik zal even het subject tekenen in punten.

Wat is nu de invloed van de maan op de sterkte van het subject en wat doet de ascendant.

De ascendant is dus het aangrijpingspunt voor ons tussen de binnen- en buitenwereld en ~~in~~ de zichtbare-, realiseerbare handelingen doen we met de ascendant, met ons lichaam.

Zijn er dus ascendant-verbanden, dan betekent dat alleen maar dat het subject zich in de wereld kan manifesteren, dat daartoe gelegenheden worden geboden (dat is ook lot, het behoort eigenlijk tot zijn totale veld), bij goede verbanden word je dus door iedereen geholpen om datgene wat in je subject zit, naar buiten te krijgen.

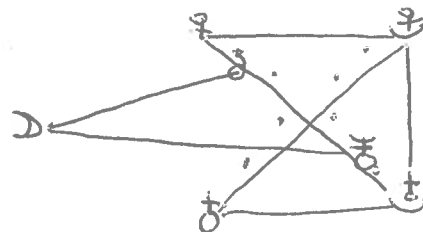
Het betekent dus niet dat het subject daar sterker door wordt, de "afvoerbuiss" wordt wat groter genomen en daardoor is de weerstand om dat subject naar buiten te projecteren vergroot (noot van mij: ik dacht dat de weerstand dan kleiner was !).

Het is dus niet zo dat je daardoor het subject sterker gaat noemen omdat de ascendant goede uitingsmogelijkheden geeft. Mensen met een gelijk sterk subject, maar bij de ene zijn ascendant-aspecten en bij de ander niet; degene met ascendant-verbanden en laten we zeggen de roterende planeten verbonden kan altijd iemand zijn die een soort voorgangers- of voortrekkersfunctie heeft, die de touwtjes in handen neemt (daar is hij centrum voor). Bij goede aspecten accepteert men hem en bij moeilijke ascendant-aspecten moet men hem niet.

De Maan-functie hadden we dus als middenlijn zitten, als het ik zonder inhoud en we hadden de Maan in zijn veld zitten als het IK met inhoud, waar hij ten onder ging in al zijn activiteiten met de planeetkrachten die hij in dat veld ontmoette en waar hij zich mee vereenzelvigde.

Iemand die dus zijn maan verbonden heeft zal gemakkelijk "persoonlijk" op grond van die vereenzelviging met die onderdelen, op treden. Het versterkt de psychische kracht om te handelen volgens de verbanden die hij daarmee heeft.

Neem ik een maan verbonden met Vulcanus en Neptunus en daarnaast de gevoelsplaneten wél onderling, maar NIET met de maan verbonden, dan heeft hij dus de doe-planeten allemaal met elkaar verbonden (het gevoelskruis, de gevoelshandelingen, wat dan in de richting van productief handelen of kunstzinnig handelen kan zijn, of ook sfeerbepalend in relaties). Het gevoelsleven, het gevoelsvlak is dus het gebied waar hij zich het meest happy voelt, MAAR omdat de maan met 2 denkplaneten is verbonden, zal hij persoonlijk altijd proberen daarmee zijn uitweg te zoeken en daarmee aan ande-

ren duidelijk te maken en over te dragen, te verklaren of te beschrijven wat die gevoelens zijn.

Persoonlijk heeft hij dus "als inhoud" dat sterke gevoelsvlak, maar dat spreekt hem eigenlijk niet zo aan. Hij zit dus wel in dat sterke vlak, maar nu zitten daar een paar "puntjes" in (die denkkrachten) die verbonden zijn met de maan, dus daarmee zal hij bij voorkeur zijn uitweg zoeken, maar dat lukt hem niet, want omdat die verbanden tussen de gevoelsplaneten sterker zijn zal hij altijd weer de strijd verliezen door de grotere invloed van het vlak.

Het gaat er dus om dat wanneer je de leidsels neemt en de maan was verbonden met die gevoelsplaneten, dan zou het paard wat je aan de leidsels neemt een gevoelspaard zijn, maar nu staat er een denkpaard voor zijn kar, terwijl er IN die kar toch enorm veel gevoelslading zit, en die lading probeert hij te bespelen met zijn denken. Dus in feite is zo'n combinatie minder adequaat dan wanneer hij met de gevoelsplaneten zou zijn verbonden, want dan zou hij veel meer zijn eigen "zijn", zijn eigen "ik" in zijn omstandigheden kunnen projecteren (ook gemakkelijker) dan wanneer hij zoals nu altijd probeert aan die "denkkant of herinneringskant" te komen door Vulcanus en Neptunus. Die herinneringen en dat denken spelen NU een grote rol en dat heeft een beetje een drukkende invloed op dat gevoelspatroon wat veel sterker is.

Het is niet zo dat het gevoelspatroon weg is, maar het wordt een beetje gehinderd, belet en belemmerd door de invloed van het denken.

De vraag die gesteld werd was niet verstaanbaar. Het antwoord is als volgt:

uitgaande van wat ik daarnet zei geef ik de betekenis van Maan ing.vierk. Vulcanus
" " " Neptunus

Hij wordt nu door zijn eigen persoonlijke instelling (Maan met aspecten, want het is nu niet meer het persoonlijke IK, maar de persoonlijke instelling geworden) gedwongen af te leren (ing.vierk.) door zijn persoonlijke denkmatige behadering, de boel te verpesten.

Zou hij uitg.vierkanten hebben, dan zou hij misschien wat overvloeien van al zijn emoties en gevoelens en dus gedwongen worden denkmatig te zijn om zodoende die gevoelens en emoties wat in de hand te krijgen.

Antwoord op een vraag die niet verstaanbaar was:

Ik geeft u een subject met deze verbanden en nu is de vraag wat dit eigenlijk betekent.

Het ES is eigenlijk het paradijs. De Eskrachten zijn zonder meer een paradijselijke toestand.

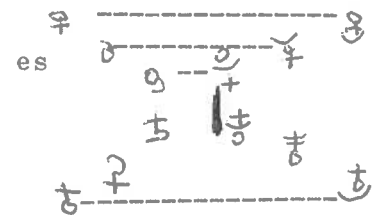
Onlangs kreeg ik een horoscoop voor ogen waar een ontzettend mooi ES in zat, wat ik wel zou hebben willen erven, maar ik kreeg niet goed inzicht hoe dat nu eigenlijk uitwerkte.

Later begreep ik het. Het ES is het paradijs en mensen met een mooi sterk Es en het Ik voorlopig een beetje zwevend, dat zijn mensen die een geboren "dit of dat zijn". Als je geboren bent lig je in een wieg en dan lig je dus in een paradijselijke toestand; dat betekent dat mensen die het Es heel sterk hebben, eigenlijk nog een hekel hebben om in de concrete wereld wat te doen. Ze hebben het liefst maar een sfeer om zich heen waar alles gezellig is, mooi en fijn is en hebben dus niet de neiging om tegen zichzelf te zeggen "kom nu moet ik toch eens wat gaan doen".

Mensen die het IK sterk hebben, dat zijn de "doeners". Zij worden door de primitieve bestaansdriften gedwongen om te werken, of ze dat nu leuk vinden of niet. Met een sterk Mars-Saturnus-verband werken ze zich nog over de kop ook. Met een idem Mars-Jupiter-verband vechten ze om hun overtuiging uit te dragen. Dus altijd bezig, altijd aan het vechten en altijd aan het werken.

Het Supter-Es is eigenlijk hetzelfde als het Es, maar dan "in het groot". In de tekening heb ik dus iemand met een sterk ES wat bovendien nog verbonden is met het Super-Es. Dat zijn niet de mensen die zich alleen ~~zelf~~ happy voelen in hun eigen kringetje, in hun paradijsje of in hun beschermde toestand, maar door de aspecten met het Super-Es zouden ze die gevoelens willen hebben in een grotere gemeenschap.

Een secte bijv. "van lief zijn voor elkaar", daar ben je zo heerlijk samen in een clubje bij elkaar met dezelfde gevoelens en dan vind je met zijn allen de wereld toch maar niks. We gaan fijn zingen en mediteren met elkaar in een goede sfeer en er is dan weinig behoefte aan activiteit en je gaat die sfeer dus liever niet uit.

Het is dus dus net als in het verhaal van de Aasen en de Reuzen. De eerste zaten ook lekker in hun eigen tuintje en hun eigen huis (het Es) en hadden het daar best naar hun zin met elkaar, maar later moesten ze het wel verliezen tegen de Reuzen (de Ik-krachten) en toen gingen ze tenonder; dat kwam omdat ze het Paradijs hadden moeten verlaten en tonen wat ze waard waren, maar dat deden ze dus niet.

Terugkomend op bovenstaand subject. Daarin staat een aspect getekend tussen Mars en Pluto, dus nu zit er een addertje onder het gras van dat sterke Es met Uber-Es. Er is dus een vorm van activiteit, of u nu een harmonisch of een disharmonisch aspect invult. Het is dus een tegenhanger van het super-Es, want deze persoon wil wel actief zijn maar dat in het groot, want als hij dan toch moet werken (Mars) dan in het groot en met de bijl erop (Pluto als super-Ik).

De horizontale verbanden behoren tot de fase waarin iets naar de realiteit toe moet, en dan wel bij elkaar jongens wat bij elkaar hoort.

De verticale verbanden zijn spanningslijnen, daar DOE je wat mee. Als bijv. iemand een Vulcanus-Jupiter-aspect heeft dan zal hij altijd bezig zijn een verklaring te vinden (Vulcanus) voor overtuigingen (Jupiter), voor geloof (Jupiter) of groeiprocessen (Jup.). De verticale lijnen geven dus het DOEN tussen Es en Ich. Activiteit. De horizontale- geven aan dat je op het niveau wilt blijven waar je je happy voelt, dus voor de wereld gezien komt daar niet zoveel uit omdat je de club of de situatie graag zo wilt houden.

Een mens die begint, zit dus in het Es (daar neem ik Venus voor) dan moet hij gaan werken (Mars) en leren inzien dat uitgaan en werken eigenlijk hetzelfde is. Dat Venus belangrijker is dan Mars en dat Venus opdracht moet geven wat Mars moet doen. Dat is dus weer de verticale lijn die aangeeft dat we wat moeten gaan doen. Vanuit het Es gaan we dus naar het Ich, maar dan doen we het niet in het belang van een ander, maar in dat van onszelf, want het is een Ik-planeet. Als je dat lang genoeg gedaan hebt moet je tot de ontdekking komen dat er eigenlijk niets aan is om het altijd maar alleen voor jezelf te doen en dat je ook eens wat voor een ander moet doen. Dan stap je dus over op Venus en Venus moet dan leren tegen Mars in jezelf te zeggen dat je het nu eens wat kalmer aan moet gaan doen en niet voor jezelf, maar ook eens voor een ander. Je leert dan dat dat voldoening geeft en dan geeft dus het Es opdrachten wat het Ich moet doen. Dit is dus een globaal voorbeeld hoor.

Vraag: er is een subject met gelijke sterkte als het object, maar in het subject zijn erg veel aspecten van de maan met planeten, dan gaat voor mij het subject sterker wegen, is dat juist. Antw.:Ja

Vervolg vraag: nu heb je een niet zo sterk object (1-5-9 en 4-8-12) en een subject zonder verbanden, dus nog veel zwakker, maar wel een maan met 8 aspecten. Hoe moet je nu bij het afwegen tussen subject en object, de sterkte van de maan in het subject beoordelen.

Antw. : dat heb ik straks geloof ik al gezegd. Voor mezelf geloof ik dat verbanden van de maan naar het subject toe, niet de kwaliteit van het subject versterken, want dat wordt aangegeven ~~door~~ de verbanden tussen die planeten, maar die maan heeft dan in zijn eigen verbeelding en zijn eigen gevoel een sterke uitwerking. U ziet in het hiernaast getekende subject dat de maan 5 aspecten heeft en dat in het subject zelf maar 1 verband is. Dit is en blijft dus een subject wat niet sterk is, maar door de vele aspecten van de maan, spelen in zijn persoonlijk gevoel en in zijn verbeelding toch de planeten een grote rol waardoor de hele zaak wel in actie komt, maar NIET GEORDEND. Een gesloten subject betekent in feite een ordening van de krachten die bij elkaar horen. Harmonische aspecten geven aan dat je ze beheerst en disharmonische geven aan dat je moet aan- of afleren om ze te krijgen (te beheersen) Iemand met een subject zonder verbanden heeft dus in feite geen ordening, maar gebruikt door die maan-aspecten wel de "elementen". Het LIJKT dan wel of hij een sterk subject heeft, maar het IS het niet. Met windkracht 8 valt dit subject al om en een sterk subject staat met windkracht 10 nog overeind.

